Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

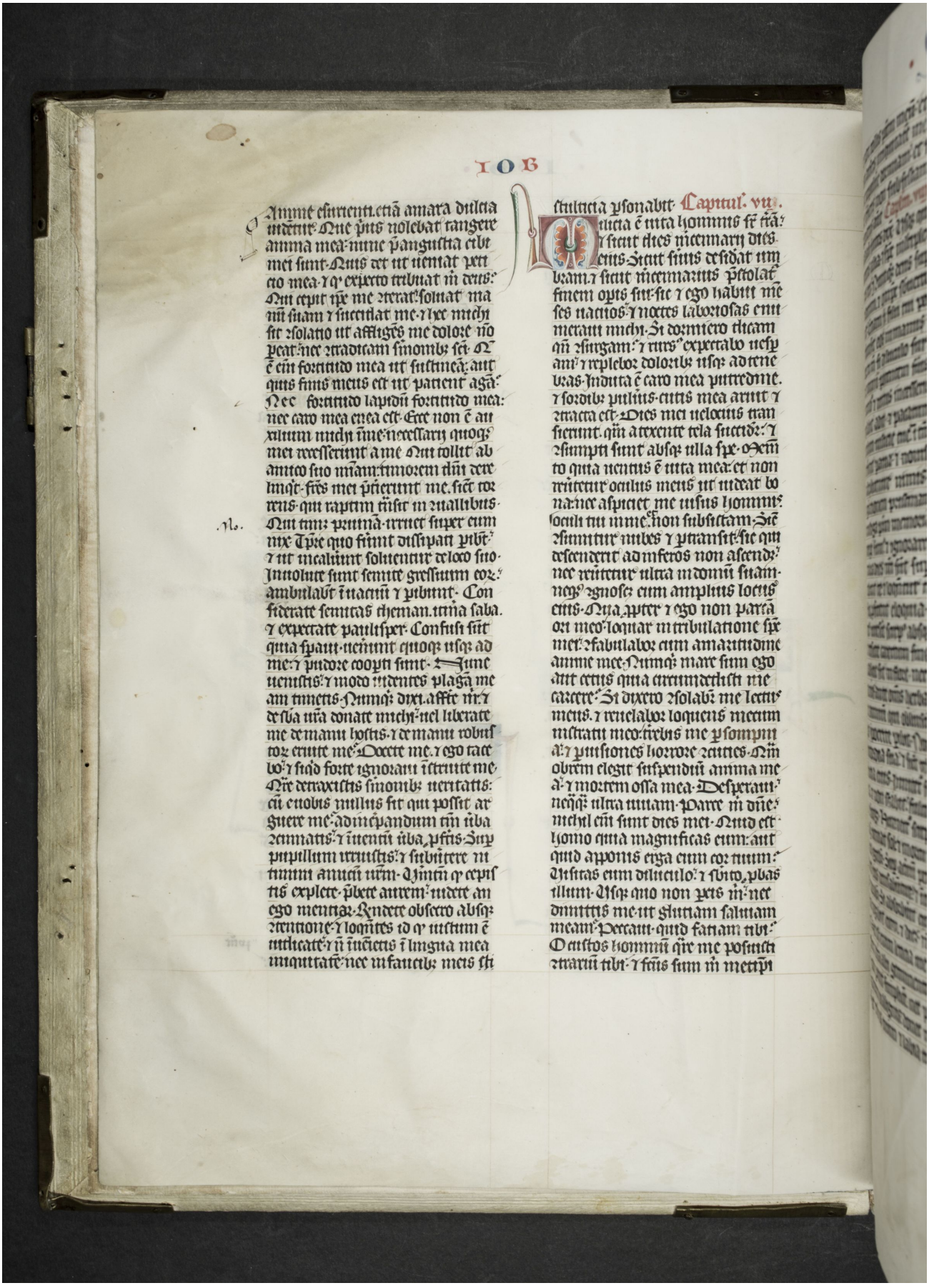

IOB

Anime eius rem. etiã amara dulcia
mihi? Nec prius nolebat tangere
anima mea: nunc pre angustia cibi
mei sunt. Quis det ut veniat peti
cio mea: & q? expecto tribuat mihi deus:
Ut cepit me conterat: solvat ma
nũ suam & succidat me. Hec michi
sit consolatio ut affligẽs me dolore nõ
parcat: nec contradicam sermonibꝫ sc̃i. Q
ẽ enim fortitudo mea ut sustineã: aut
quis finis meus est ut patienter agã?
Nec fortitudo lapidũ fortitudo mea:
nec caro mea enea est. Ecce non ẽ au
xilium michi in me: necessarij quoq;
mei recesserunt a me. Qui tollit ab
amico suo misericordiam timorem dñi dere
linq?t. Fres mei pretierunt me. sicut to
rrens qui raptim fluit in vallibus.
Qui tum: pruinis contrist? est super eum
nix. Tpe quo fluunt dissipant? sunt?
& ut calescunt solvuntur de loco suo.
Inmolute sunt semite gressuum eor?
ambulabũt in vacuũ & pibunt. Con
siderate semitas theman. itinera saba.
& expectate paulisper. Confusi sũt
quia speraui: venerunt quoq; usq; ad
me: & pudore cooperti sunt. Nunc
veniste: & modo videntes plagã me
am timetis. Numq? dixi. affer mihi
de substãa tua donate michi: vel liberate
me de manu hostis. & de manu robus
toꝝ eruite me. Docete me. & ego tace
bo: & si quid forte ignorans errauit me
Quã efficaces sermones veritatis:
cã vobis nullus sit qui possit ar
guere me. Ad increpandum tne verba
computabis? & in ventũ verba, pferis. Nup
per pupillum irruistis? & suffodistis
tinum amicũ vestrum. Verumtn? q? cepi
stis explete. Placet autem? videri an
ego mentiar. Rndete obsecro absq;
erubescentia. & loquimini id q? rectum ẽ
intelligat? & in iudicio lingua mea
iniquitatẽ nec in faucibꝫ meis sti

stultitia personabit. Capitul. vij.

Militia ẽ vita hominis sup̃ terã:
& sicut dies mercenarij dies
eius. Sicut servus desiderat umbra
am & sicut mercenarius prestolat
finem operis sui: sic & ego habui me
ses vacuos: & noctes laboriosas enu
meraui michi. Si dormiero dicam
quã surgam: & rursus expectabo vesp
am & replebor doloribus usq; ad tene
bras. Induta ẽ caro mea putredine.
& sordibus pulvis cutis mea arruit &
contracta est. Dies mei velociores fuer
unt quã a texente tela succiditur. &
absumpti sunt absq; ulla spe. Mem
to quia ventus ẽ vita mea: et non
revertetur oculus meus ut videat bo
na: nec aspiciet me visus hominis:
oculi tui in me: & non subsistam. Sic
consumitur nubes & pertransit: sic qui
descenderit ad inferos non ascendet:
nec revertetur ultra in domũ suam:
nec agnoscet eum amplius locus
eius. Qua. propter & ego non parcã
ori meo: loquar in tribulatione spũs
mei: & fabulabor cum amaritudine
animę mee. Numq? mare sum ego
aut cetus quia circumdedisti me
carcere. Si dixero solabit me lectus
meus. & relevabor loquens mecum
in strato meo: terribꝫ me perterr
as. & per visiones horrore quassas. Ita
ut suffocari magis elegerit suspendiũ anima me
a. & mortem ossa mea. Desperam?
nequaq? ultra vitam. Parce mihi dñe:
nichil enim sunt dies mei. Quid est
homo quia magnificas eum: aut
quid apponis erga eum cor tuum:
Visitas eum diluculo. & subito probas
illum. Usq; quo non parcis mihi: nec
dimittis me ut glutiam salivam
meam. Peccaui. quid faciam tibi:
O custos hominũ cur me posuisti
contrariũ tibi. & factus sum mihi met